

Úvaha – Proč chtějí být děti dospělými a dospělí dětmi?

Proč chtějí být děti dospělými a dospělí dětmi? To je v dnešní době velmi častá otázka, ale myslím, že se na to každý dívá jinak. Podle mě je to asi takhle.

Začněme nejprve malými dětmi (děti pod 10 let). Dnešní děti v tomto věku se chtějí co nejvíce podobat svým starším sourozencům nebo rodičům. Už si neprohlížejí obrázkové knížky, neběhají venku s kamarády, nestavějí si „bunkry“, ani si nehrají na vojáky. Mnohem raději sedí u počítačů, zkoušejí kouřit někde za rohem nebo si prohlížejí časopisy pro teenagery (např. BRAVO). Děti si prostě myslí, že být starší je mnohem lepší, nemusejí chodit do školy, učit se, psát domácí úkoly a poslouchat to, co smějí a nesmějí.

Zato dospělí by se rádi vrátili do svých dětských let, kdy nemuseli pořád někam spěchat a starat se o všechny ty důležité věci a problémy, které musejí dospělí řešit. Mohli by si zase hrát venku na vojáky nebo indiány, ale dost určitě vím, že by neseseděli u počítače tak, jako dnešní děti. Občas, když rodičům řeknu, že se těším, až budu dospělá, začnou zase oni vzpomínat na své dětství. Zasmějí se nad tím, jak si stavěli „bunkr“ u rybníka, a říkají, jak by zase rádi byli malí a místo do práce chodili do školy.

Já si myslím, že by žádné dítě nemělo na dospělost spěchat, každý vyroste, a proto by si měl své dětství co nejvíce užít, protože jako dospělý si svůj život také užije. Podle mého názoru je na obou z těchto věcí něco dobrého a něco špatného. A také vím, že o tomto problému neslyšíme naposledy, jelikož vždy se najde nějaké dítě, které už chce být dospělé, a dospělý člověk, který chce být zase dítětem.

Lucie Čaloudová